

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418202395
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418202395.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. D., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matka Ing. W. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. W., D. XXXX/XX, zastúpená Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Pribinova 9 a otec E. E. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. W., F. XX, zastúpený advokátkou JUDr. Erikou Golskou, so sídlom Lučenec, T. G. Masaryka 7, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. júna 2021 č. k. 7P/108/2018-659 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku o určení vyživovacej povinnosti otca na maloletého E. D., nar. XX. XX. XXXX za čas od 07. 05. 2018 do 15. 06. 2021 (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (VII.) z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšných napadnutých výrokoch (II., III., IV., V., VI.) rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletého E. D., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matke, počnúc od 07. 05. 2018 do 15. 06. 2021, pričom obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého v sume 100 eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc od 07. 05. 2018 s tým, že zročné výživné je vyrovnané. Ďalším výrokom rozhodnutia súd prvej inštancie zveril maloleté dieťa, počnúc od 16. 06. 2021 do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, a to tak, že matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého od nedele párneho týždňa od 17:00 hodiny do nedele nepárneho týždňa do 17:00 hodiny a otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého od nedele nepárneho týždňa od 17:00 hodiny do nedele párneho týždňa do 17:00 hodiny. Matka si maloletého prevezme v určenom čase pred bytom otca a otec si maloletého prevezme v určenom čase pred bytom matky. Otcovi tiež uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého E. D. v sume 100 eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Určil, že prídavok na dieťa a daňový bonus na maloletého bude poberať matka. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 24 ods. 2, 4, § 28 ods. 1, 2, § 26, § 43, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, 6, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 38 ods. 1, 2 CMP. Uviedol, že matka sa podaným návrhom domáhala zverenia maloletého E. D., nar. XX. XX. XXXX do jej osobnej starostlivosti a otec aby bol zaviazaný na platenie výživného v sume 200 eur mesačne a styk otca s maloletým aby bol upravený na každý týždeň v utorok a v stredu od 09:00 hod. do 12:00 hod. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom maloletého dieťaťa naposledy žili v T. v prenajatom

byte, odkiaľ sa ona odsťahovala s maloletým 03. 02. 2018 po ich predchádzajúcich nezhodách. V prejednávanej veci, na základe vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že obaja rodičia majú záujem o osobnú starostlivosť o maloletého a sú aj spôsobilí ho vychovávať. Pre výchovu maloletého majú obaja rodičia vytvorené vhodné bytové aj sociálne podmienky. U oboch rodičov má maloletý zariadenú samostatnú izbu, resp. u matky má izbu spolu s matkou, ale prispôbenú jeho potrebám. Maloletý má k obojmu rodičom rovnako blízky citový vzťah, ako to vyplýva zo znaleckého posudku PhDr. Kataríny Haidovej, ako aj z pohovoru s maloletým vykonanom prostredníctvom kolízneho opatrovníka, že maloletý si želá tráviť viac času so svojím otcom a prespávať u neho súvisle viac dní. Zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti budú lepšie zaistené jeho potreby z hľadiska jeho zdravého psychického a fyzického vývinu. Obaja rodičia žijú v mieste, ktoré je jeho bydliskom, teda v F. W. a ktoré mu umožňuje dennú dochádzku do predškolského zariadenia a v budúcnosti do školského zariadenia, čo mu zachováva jeho sociálne prostredie - kamaráti, záujmové aktivity. V danej veci sú splnené všetky zákonné predpoklady pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Matka aj otec sa takto budú vzájomne dopĺňať v starostlivosti o maloletého, pričom v danom prípade rodičia komunikujú pozitívne, maloletý nie je vystavený vzájomným konfliktom alebo deštruktívnej komunikácii a nezažíva negatívnu skúsenosť zo spoločného stretnutia rodičov. Komunikácia medzi rodičmi funguje prostredníctvom sms správ alebo telefonicky, ktorú rodičia vnímajú ako dostatočnú pre vzájomné fungovanie. Na základe neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/108/2018 - 621 zo dňa 04. 05. 2021 bolo zrušené neodkladné opatrenie č. k. 7P/108/2018- 38 zo dňa 13. 07. 2018 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/40/2018- 146 zo dňa 28. 09. 2018 a styk otca s maloletým bol upravený tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý párny týždeň v kalendárnom roku od utorka od 09:00 hod. do stredy do 19:00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatku od 09:00 hod. do nedele do 19:00 hod. bez prítomnosti matky. Uvedené neodkladné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 05. 2021, na základe ktorého maloletý začal prespávať u otca, pričom neboli zistené žiadne kontraindikácie v starostlivosti otca o maloletého v súvislosti s týmto prespávaním, s ktorým matka predtým nesúhlasila, ale na poslednom pojednávaní ani nenamietala starostlivosť otca o maloletého počas nocí. Je nesporné, že v prípade rodičov maloletého nejde o taký stav, keď rodičia vytvárajú vzájomne trvalé nepriateľské prostredie, a kedy nie je predpoklad vzájomnej spolupráce aspoň v nevyhnutnej miere na zaistení potrieb dieťaťa, a kedy sa dieťa stáva trvalým rukojemníkom vzájomnej nenávisťi rodičov. Naopak, z vykonaného dokazovania súd nemohol dospieť k inému záveru, ako k tomu, že rodičia maloletého sa, i keď s istými výhradami, ktoré práve boli dôvodom pre ukončenie ich spolužitia a ktoré vyplývajú z ich rozdielnych osobností, rešpektujú, a pokiaľ ide o maloletého, ich prípadné vzájomné konflikty v ňom nerezonujú. Súd zistil, že komunikácia medzi rodičmi nie je vždy ideálna, je zrejme, že dochádza medzi nimi ku stretom práve z dôvodu rozdielnosti ich pováh, ale v žiadnom prípade nemožno hovoriť o zásadných rozporoch, ktoré by neboli riešiteľné alebo majúce zásadný vplyv na výchovu maloletého a zabezpečovanie jeho potrieb. Je iluzórne očakávať takmer ideálny stav pre rozhodnutie na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pokiaľ ide o komunikáciu medzi rodičmi a tento častokrát neexistuje ani medzi rodičmi, ktorí dieťaťu zabezpečujú starostlivosť v spoločnej domácnosti. Úlohou rodičov, pokiaľ majú byť zodpovednými nositeľmi rodičovských práv a povinností, by však malo byť, aby sa k tomuto stavu svojím správaním aspoň približovali, a teda, aby sa vzdali svojich vlastných egoistických záujmov a ich prioritou by mal byť záujem dieťaťa. Navyše, v prípade vzniku problémov v komunikácii rodičov pri zabezpečovaní každodenných potrieb maloletého, je možné tieto riešiť formou odborného psychologického poradenstva, tak ako to bolo rodičom odporúčané kolíznu opatrovníčkou, ale aj v rámci konzultácie na Referáte poradensko-psychologických služieb. Zo všetkých uvedených dôvodov a za akceptácie rovnoprávneho postavenia oboch rodičov v otázkach výchovy maloletého dieťaťa súd dospel k záveru, že je na mieste zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Pri posudzovaní podmienok realizácie striedavej osobnej starostlivosti súd zohľadňoval tak doterajší spôsob realizácie styku otca s maloletým, stanovisko maloletého dieťaťa, jeho vek, odporúčenie odborníkov a ostatné súvislosti a dospel k záveru, že z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa je vhodné striedanie v týždenných intervaloch. Súd akceptoval potrebu adaptácie maloletého pri striedaní sa u oboch rodičov, a preto upravil začiatok striedania rodičov v poskytovaní osobnej starostlivosti od nedele od 17:00 hod. Podľa názoru súdu, takto určený rozsah striedavej osobnej starostlivosti každého z rodičov o dieťa je optimálny, každému z rodičov poskytne rovnocenný časový priestor na výchovu maloletého a aktivity s ním a maloletému zabezpečí pocit istoty a stability výchovného prostredia. Pre efektívne fungovanie striedavej osobnej starostlivosti je nevyhnutné, aby rodičia mali vzájomne o maloletom dieťati všetky potrebné informácie pre kvalitné poskytovanie osobnej starostlivosti a výchovy. Z dokazovania v predmetnej veci vyplýva, že záujem maloletého dieťaťa

vyžaduje, aby sa na jeho výchove výraznejšie ako doposiaľ, a to rovnocenne s matkou maloletého dieťaťa, podieľal aj otec, čiže mužský prvok, ktorý je schopný napomáhať dieťaťu vhodnou formou, napr. v budúcnosti aj so školskými úlohami a nezastupiteľným spôsobom sa podieľať na jeho postupne sa vyvíjajúcej osobnosti. Otec je a stále zostáva rodičom zo všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi, a preto matka, ktorá mala doteraz dieťa v osobnej starostlivosti by nemala odmietať výchovné pôsobenie otca ako druhého rodiča, nemá byť proti nemu a priori negatívne zameraná pre ich rozdielne povahové vlastnosti, pretože by sa to mohlo preniesť aj na dieťa priamo alebo nepriamo. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že striedavá osobná starostlivosť je jednoznačne v najlepšom záujme maloletého a jedinou prekážkou pre výrok o striedavej osobnej starostlivosti nemohol byť ani nesúhlas matky. Nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou môže byť relevantný iba vtedy, ak je vybudovaný na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom zasahovať do záujmu dieťaťa, čo však v danom prípade preukázané nebolo. Súd preto zveril maloletého na čas do prebiehajúceho konania matke a následne do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otca zaviazal na platenie výživného v sume 100 eur mesačne, a to aj pri striedavej osobnej starostlivosti s tým, že prídavok na dieťa a daňový bonus bude poberať matka. Ohľadom výživného súd rozhodol tak, že otca zaviazal na platenie výživného v sume 100 eur mesačne od 07. 05. 2018, t.j. od času oddeleného žitia rodičov, ktoré výživné matke pravidelne aj platil a tiež aj počas trvania striedavej osobnej starostlivosti otca zaviazal na platenie výživného na maloletého v sume 100 eur mesačne, s čím otec aj súhlasil, keďže sa začal zaoberať včelárstvom a za rok 2020 mal čistý ročný príjem 1 500 eur okrem príjmu 700 eur mesačne v čistom zo závislej činnosti. Pri svojom rozhodovaní súd prihliadol tiež na to, že matka poberala od 01. 01. 2017 do 30. 06. 2019 rodičovský príspevok, ktorý v roku 2017 činil 213,20 eura mesačne, v roku 2018 214,70 eura mesačne a v roku 2019 220,70 eura mesačne. Okrem toho poberala prídavok na dieťa v roku 2017 23,52 eura mesačne, v roku 2018 23,68 eura mesačne, v roku 2019 24,34 eura mesačne. V súčasnej dobe poberá prídavok na dieťa v sume 25,50 eura mesačne. Od júna 2019 sa zamestnala v Prima Banka Slovensko a. s., kde zarábala priemerne mesačne 570,92 eura v čistom. Od 01. 04. 2020 matka je zamestnaná v Unicredit Bank a zarába priemerne mesačne 901,51 eura v čistom. Obaja rodičia sú bez ďalších vyživovacích povinností. Pokiaľ ide o potreby maloletého dieťaťa, sú bežné na oblečenie, stravu a obuv. Okrem toho maloletý potrebuje ortopedické topánky, ktoré sa kupujú raz za polroka a stoja 20 eur a ortopedické vložky stoja 3,50 eura za polroka a hradia sa aj náklady v súvislosti s návštevou materskej školy. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla podaním odvolania matka dieťaťa, udávajúc, že vo výroku I. rozhodnutia podáva odvolanie v časti určenej vyživovacej povinnosti, keď navrhovala určiť výživné vo výške 200 eur mesačne, súd rozhodol o výživnom vo výške 100 eur mesačne, a to napriek tomu, že mala v rozhodnom období maloletého v osobnej starostlivosti, dokonca v tomto čase maloletý u otca ani nespával, a teda mala bezpochyby na dieťa vyššie výdavky, ktoré výživné vo výške 100 eur mesačne nemôže pokryť. Následne o výživnom v rovnakej výške súd rozhodol aj vo výroku II., kde už určil striedavú osobnú starostlivosť. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neuviedol, ako sa k takémuto rozhodnutiu o výživnom dopracoval a podľa jej názoru v tomto smere ani nevykonával potrebné dokazovanie. Vo výroku II., ktorým súd zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti a ďalších na to nadväzujúcich výrokov, namietala, že súd nesprávne zistil skutočný stav veci a pri rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí so zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti a má za to, že takéto rozhodnutie nie je v záujme maloletého E., nezohľadňuje v dostatočnej miere jeho potreby a vychádza takmer výlučne z vyjadrenia maloletého prezentovaného prostredníctvom kolízneho opatrovníka. Nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou, pretože si je vedomá rozdielu vo výchovných predstavách matky a otca, ktorý súd podľa jej názoru nezohľadnil. Súd prvej inštancie nerešpektoval závery znaleckého dokazovania, hoci bolo nariadené práve z toho dôvodu, aby bol pri rozhodnutí zachovaný najlepší záujem maloletého dieťaťa. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa javí, že súd prihliadol výlučne na vyjadrenie maloletého, ktorý uviedol, že by s otcom chcel tráviť viac času a toto vyjadrenie dieťaťa bez ďalšieho prebral do rozhodnutia vo veci samej. Subjektívna vôľa dieťaťa nemusí zodpovedať jeho najlepšiemu záujmu z hľadiska výchovy a vývoja. Maloletý E. mal v čase realizovania pohovoru 4 roky a 9 mesiacov a v tom čase u otca spával jedinýkrát. Napriek tomu, súd v plnom rozsahu prevzal vyjadrenie dieťaťa, že by u otca chcel spať aj 5-6 dní, hoci si to dieťa dosiaľ ani nevyskúšalo. Taktiež maloleté dieťa vo veku mal. E. nevie ešte posúdiť počet dní, ktoré by chcelo byť u jedného alebo druhého rodiča a jeho vyjadrenia treba brať s rezervou s prihliadnutím na jeho vek. V odôvodnení napadnutého rozsudku úplne absentuje vysvetlenie, akým spôsobom súd pri hodnotení dôkazov vyhodnotil znalecké dokazovanie, a prečo sa odklonil od záverov znaleckého dokazovania. Súd

tiež konštatoval, že „v danom prípade rodičia komunikujú pozitívne“, zatiaľ čo znalkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že komunikácia rodičov je „deštruktívna“. Tiež sa vyjadrila, že sa preukázala „nekomunikácia medzi rodičmi, čo je rizikový faktor“. Nespochybnuje, že maloletý má rád svojho otca a že s ním rád trávi čas. Rovnako ako nespochybnila schopnosť postarať sa o syna, nemala by výhrady ani pri rozhodnutí o rozšírenom styku otca s maloletým, avšak striedavá osobná starostlivosť vychádza z toho, že rodičia sa budú vedieť dohodnúť na všetkých praktických rozhodnutiach týkajúcich sa maloletého, ako aj z toho, že výchovné postupy rodičov budú aspoň približne rovnaké. Poukázala na to, že znalkyňa popísala dôvod zlyhávania komunikácie medzi rodičmi, uviedla, že otec si pre seba rezervuje veľký priestor komunikácie a matka sa z tohto priestoru sťahuje, lebo má z neho strach. Následne sa potom matka prirodzene snaží obmedziť komunikáciu s otcom na nevyhnutný rozsah. Komunikácia matky s otcom je potom prirodzene problematická. Tiež treba prihliadnúť na to, že maloletý s otcom nezažíva bežný každodenný život aj s povinnosťami, ktoré k tomu patria, ale spravidla len hru a výlety. Takýto program sa maloletému na jednej strane samozrejme páči, na druhej strane je potrebné uviesť, že od otca chodí taký unavený, že neraz potom doma odmieta akýkoľvek program. Tiež uviedla, že pokiaľ mal súd za to, že je v danom prípade na mieste rozhodnúť o striedavej osobnej starostlivosti, mal v tomto smere vykonať primerané dokazovanie za účelom zistenia najvhodnejšieho intervalu striedania dieťaťa. Súd prvej inštancie rozhodol o striedavej osobnej starostlivosti po tom, ako dieťa prvýkrát prespalo u otca len mesiac predtým, t. j. v máji 2021. V rozsudku tiež celkom absentuje rozhodnutie o úprave styku počas vianočných, veľkonočných sviatkov a školských prázdnin. Je nevyhnutné, aby súd rozhodol aj o týchto dňoch, aby práve v čase sviatkov nevznikli medzi rodičmi ešte väčšie konflikty vychádzajúce z toho, ktorý z rodičov bude s dieťaťom na Vianoce, či Veľkú noc. Rovnako súd len veľmi stručne zisťoval potreby maloletého a výdavky na maloletého. V prípade otca sa súd vôbec nezaoberal otázkou, že v konaní nebolo preukázané, z čoho má otec príjem, resp. z akých prostriedkov žije. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nepovažuje za správne a chrániace najlepší záujem maloletého. Trvá na tom, aby bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti s tým, že súd upraví styk otca s maloletým v súlade s neodkladným opatrením, ktoré bolo nariadené dňa 04. 05. 2021. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil nasledovne: Súd zveruje maloleté dieťa: E. D., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matke, počnúc od 07. 05. 2018, pričom obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého v sume 200 eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Otec je oprávnený sa sťakať s maloletým E. každý párný týždeň v kalendárnom roku od utorka od 9:00 hod. do stredy do 19:00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatka od 9:00 hod. do nedele do 19:00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v určenom čase v mieste bydliska matky a v stanovený čas ho na to isté miesto vráti. Počas veľkonočných sviatkov je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý kalendárny rok na Veľkonočnú nedeľu od 9:00 hod. do 19:00 hod. a počas vianočných sviatkov je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý kalendárny rok 25. 12. od 9:00 hod. do 19:00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v určenom čase v mieste bydliska matky a v stanovený čas ho na to isté miesto vráti.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu matky uviedol, že sa pridrižava podaných vyjadrení v danej veci. Z jeho zisťovania bolo preukázané, že otec sa o maloleté dieťa dokáže postarať, pozná jeho reakcie a je schopný mu zabezpečiť celodennú starostlivosť. Matka rovnako neuvádza žiadne pochybnosti o schopnostiach otca v starostlivosti o maloletého syna. Vyjadrenie matky, že maloletý so svojim otcom neprežíva bežný a každodenný život, považuje za účelové. Práve matka v rámci celého konania neumožňovala otcovi styk s maloletým E. nad rámec súdneho rozhodnutia a neumožnila mu tak prespať v jeho domácnosti, svoje rozhodnutie nikdy nezdôvodnila. Je zrejmé, že medzi rodičmi nedochádza k ideálnej komunikácii, je však iluzórne tvrdiť, že by v tomto prípade malo byť postavenie o rozhodovaní striedavej osobnej starostlivosti založené na problematickej komunikácii rodičov. Vynára sa totiž myšlienka, že ak jeden z rodičov aj po rozchode bude odmietať komunikáciu s druhým rodičom, v celom prípade sa stráca záujem dieťaťa a do popredia sa dostáva tá najmodernejšia výsada rodičov, a to vyhrať v spore nad expartnerom. Prvoinštančný súd vykonal potrebné dokazovanie pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

4. Matka v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že závery kolízneho opatrovníka sú subjektívne, neobjektívne, nevyvážené a opierajú sa o jednostranné posúdenie predmetu konania. Spochybňuje schopnosť zabezpečenia celodennej nepretržitej starostlivosti zo strany otca aj nepredvídateľnosťou možných následkov z nebezpečných a zdraviu ohrozujúcich aktivít. Tiež uviedla, že pokiaľ otec dieťaťa má tak nízky príjem ako uvádza, je absolútne nemožné, aby zabezpečil

potreby a starostlivosť o syna. Kolízny opatrovník v rámci jeho vyjadrenia nebral do úvahy príčiny, resp. hlavné dôvody, pre ktoré odišla od otca dieťaťa a ktoré počas konania uvádzala. Záverom uviedla, že nespochybňuje inštitút striedavej osobnej starostlivosti ako takej, ak je to v záujme dieťaťa, no v predmetnom konaní je dĺžka a frekvencia striedania v neprospech záujmu maloletého syna.

5. Otec v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu matky uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za vecne správny, vychádzajúci z rozsiahleho dokazovania a objektívneho zistenia skutkových okolností, v plnej miere preferujúci záujmy maloletého dieťaťa. Akákoľvek argumentácia matky smerujúca proti uvedenému rozsudku vyznieva výlučne účelovo, v snahe o zmarenie výkonu striedavej starostlivosti o maloleté dieťa. Uvedená snaha bola pre matku dominantná v priebehu celého súdneho konania. To, že matka nedovolila synovi u neho prespávať, automaticky neodôvodňuje vyššie náklady na dieťa, pretože dieťa v noci spí a prespávanie teda nie je pre rodiča finančne náročné. Práve matka nepreukázala vo vzťahu k súdu svoje výdavky na maloleté dieťa. Má za to, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie zamerané na zistenie skutkových okolností potrebných pre rozhodnutie súdu o výške jeho vyživovacej povinnosti. Pokiaľ súd rozhodol o zverení maloletého E. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, určite podkladom pre rozhodnutie súdu boli aj závery znaleckého skúmania, pričom nesúhlas matky so striedavou starostlivosťou je výlučne jej subjektívnou záležitosťou a preferovaním vlastného záujmu pred záujmami maloletého dieťaťa na zdravom vývoji. Maloletý syn dostatočne vážne a jasne prezentoval svoju vôľu počas šetrenia kolízneho opatrovníka v jeho domácnosti dňa 02. 03. 2021 a taktiež v domácnosti matky dňa 11. 03. 2021. Maloletý je na svoj vek veľmi vyspelý, rozumný a komunikatívny dieťa, ktoré má vedomosť o počte dní v týždni, pozná ich názvy a presne vie, koľko je 5 alebo 6 dní zo siedmich dní týždňa. Matka na túto skutočnosť poukazuje len z dôvodu, aby spochybnila vyjadrenie jeho vôle ohľadom trávenia času s ním. Pokiaľ matka v odvolaní ako skutočnosť v neprospech striedavej starostlivosti uvádza stret dvoch odlišných výchovných postupov rodičov, v tomto smere je potrebné poukázať na stanovisko odborne erudovanej osoby PhDr. Tomáša NOVÁKA k znaleckému posudku PhDr. Kataríny HAIDOVEJ, ktorý k problematike očakávaného stretu rozličných výchovných postupov uvádza, že takýto "stret" nie je nijako preukázaný, tým menej nie je preukázaný kontrolovateľným, objektívnym a validným /teda testovým/ spôsobom. Skutočnosť, že otec má vo výchove dieťaťa širšie hranice, s ktorými matka nesúhlasí, je problémom matky, a nie kontraindikáciou striedavej starostlivosti. Ide totiž o celkom normálny a celkom obvyklý rozdiel v typickom prístupe otca a matky aj v harmonicknej rodine. Tvrdenie matky o nedostatočnej komunikácii rodičov ako o prekážku striedavej starostlivosti je potrebné považovať za špekuláciu zo strany matky a účelové konanie pre potreby zmarenia rozhodnutia súdu o striedavej starostlivosti. Tvrdí, že ich komunikácia ohľadom E. je dostatočná, komunikujú predovšetkým formou SMS správ, týkajúcich sa maloletého dieťaťa, pričom za obdobie súdneho konania si s matkou dieťaťa vymenili cca 2 000 správ, obsahom ktorých je uspokojovanie potrieb ich spoločného syna. Takúto komunikáciu považuje za dostatočnú, nakoľko maloleté dieťa nevystavujú žiadnym stresovým situáciám, kedy by bolo svedkom ich prípadných hádok. Tvrdenie matky o tom, že E. nedával do škôlky, je z objektívneho hľadiska maximálne neakceptovateľné, neuvedomujúc si na strane matky skutočnosť, že bol obmedzený v stretávaní sa s vlastným synom, a keď matku žiadal, aby mu stratený čas nejakou vykompenzovala náhradným termínom, vždy to striktnie odmietla. Matka sa v snahe o zmarenie striedavej starostlivosti o dieťa uchýľuje k takým ponižujúcim praktikám, ako je negatívne vykresľovanie jeho osoby ako agresívneho človeka so sklonsmi reagovať pod záťažovými situáciami výbušne. Pokiaľ mu matka vytýka, že syn s ním trávi čas len spoločnými výletmi a hrami a jeho čas s dieťaťom nezahŕňa aj povinnosti a bežné denné situácie, s takýmto tvrdením nemožno súhlasiť, nakoľko so synom sa dostával aj do takých situácií, v ktorých sa musel postaviť čelom aj k obvyklým problémom, ktoré sa vyskytli a k potrebe ich riešenia. Čo sa týka zažívania spoločných radostí a starostí so synom, má za to, že toto všetko mu prinesie striedavá starostlivosť, a teda väčší časový priestor, ktorý bude so svojím dieťaťom môcť tráviť. Bude to v jeho prípade fungovať rovnako ako v prípade matky, ktorá chodí pravidelne do práce a v popoludňajších hodinách vyzdvihne E. zo škôlky a zvyšok dňa trávia spoločne. V jeho prípade od 01. 08. 2021 zmenil zamestnanie, vstúpil do PZ a bude realizovať starostlivosť o dieťa rovnako ako matka. Striedavú starostlivosť to nijakým spôsobom neovplyvní, nakoľko jeho pracovný čas je od 07.30 hod. do 15.30 hod.. Tiež uviedol, že v rámci striedavej starostlivosti sa mu zdá spravodlivé, aby dieťa mohlo tráviť všetky dôležité sviatky raz s jedným a potom s druhým rodičom. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu matky uviedol, že s obsahom tohto vyjadrenia sa v celom rozsahu stotožňuje a zastáva názor, že kolízny opatrovník úplne presne vystihol konkrétnu situáciu na strane matky, ktorá účelovo odmieta a poukazuje na nedostatočnú komunikáciu rodičov ako prekážku striedavej starostlivosti, čím sa na strane matky stráca záujem dieťaťa a do

popredia sa dostáva tá najmodernejšia výsada rodičov, a to vyhrať v spore nad expartnerom. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že podstatou vyjadrenia otca je snaha poukázať na to, že jej tvrdenia sú len účelové alebo, že nezohľadňujú najlepší záujem maloletého, s čím však v žiadnom prípade nemôže súhlasiť. Počas celého konania je jej motivácia len jediná, a to prihliadať na najlepší záujem syna a jeho výchovu v stabilnom prostredí. Agresívne správanie otca vo vzťahu k jej osobe nemožno ignorovať. V konečnom dôsledku otec sám nepriamo takéto svoje správanie uznal, keď ho ospravedlňoval tvrdením, že sa malo jednať o obdobie pred narodením syna. Pri komunikácii s otcom má rešpekt a zábranu, v skutočnosti sa však jedná len o strach z reakcií otca, neznamená to však, že s otcom odmieta komunikovať. Ako matka však vníma, že otec sa dokáže o syna postarať a že má syna rád. Avšak aj z početných vyjadrení otca je zrejmé, že jeho prístup k výchove je extrémne premotivovaný, čo v konečnom dôsledku môže byť v rámci výchovy kontraproduktívne. Podľa jej názoru striedavá osobná starostlivosť nie je vhodnou formou starostlivosti v prípade maloletého E.

7. Otec v následnom písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že syn je veľmi rád v jeho prítomnosti a rovnako i on v synovej. Je len jeho mlčaním, keď nevedie, že sa ho dopytuje na to, aby boli stále spolu.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku o určení vyživovacej povinnosti otca na maloletého E. D., nar. XX. XX. XXXX za čas od 07. 05. 2018 do 15. 06. 2021 (I.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (VII.) je potrebné v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vo zvyšných napadnutých výrokoch (II., III., IV., V., VI.) je rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potrebné ako vecne správny potvrdiť.

9. Predmetom tohto konania bolo konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému E. D., nar. XX. XX. XXXX, začaté na základe návrhu matky, doručeného súdu prvej inštancie dňa 07. 05. 2018. Podaným návrhom matka žiadala zveriť maloletého E. do jej osobnej starostlivosti, s tým, že bude súčasne dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a zároveň žiadala otca dieťaťa zaviazat' prispievať na jeho výživu sumou 200 eur mesačne. Taktiež navrhla upraviť styk otca so synom tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým E. každý týždeň v utorok a v stredu od 9.00 hod. do 12.00 hod. Otec požadoval o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému E. rozhodnúť tak, že dieťa bude zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Vo veci samej súd vykonal za účelom zistenia skutočného stavu veci dokazovanie, v ktorom vypočul účastníkov konania, oboznámil v konaní zadovážené listinné dôkazy, vrátane dôkazu vo forme znaleckého dokazovania a následne rozhodol napadnutým rozsudkom.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Novela Zákona o rodine vykonaná zákonom č. 217/2010 Z. z. zaviedla do rodinného práva inštitút tzv. striedavej osobnej starostlivosti. Predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne sú: - jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, - lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, - spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, - záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa, - súhlas aspoň jedného z rodičov so zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, potom je potrebné dôjsť k logickému záveru, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa, pretože v záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované práva dieťaťa.

12. Súd musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností, teda nielen pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd musí dbať o to, aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

13. Dohovor o právach dieťaťa ustanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov, a ak to nie je možné, tak u toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady, okrem iného, uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Ak ide o iracionálny alebo nepreskúmateľný dôvod, na ktorom je založený nesúhlas rodiča so striedavou osobnou starostlivosťou, alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súdy nemôžu na tomto nesúhlase založiť rozhodnutie, ktorým návrhu na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nevyhovujú.

14. Odvolací súd, preskúmajúc podané odvolanie matky proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo vzťahu k zvereniu maloletého dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Z hľadiska rozhodovania súdu o zverení maloletého E. do osobnej starostlivosti rodiča, resp. oboch rodičov, bolo úlohou súdu posúdiť, či na takýto druh osobnej starostlivosti (striedavej osobnej starostlivosti) sú v prípade maloletého E. splnené všetky predpoklady. Za účelom komplexného posúdenia všetkých atribútov pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak na strane maloletého, ako i na strane rodičov, súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky potom správne vyhodnotil tak, že v prípade maloletého E. je forma striedavej osobnej starostlivosti rodičov vhodnou formou starostlivosti rodičov o dieťa.

15. V nadväznosti na nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou, prezentovaný rovnako i v podanom odvolaní, odvolací súd poznamenáva, že nesúhlas matky so striedavou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je vybudovaný na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Takéto dôvody podľa názoru odvolacieho súdu v konaní preukázané neboli.

16. Pokiaľ matka v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa v ním prijatých záveroch odklonil od znaleckého posudku, resp. že nerešpektoval jeho závery, s takouto argumentáciou matky sa nemožno stotožniť. Znalecké dokazovanie bolo v konaní nariadené ako jeden z dôkazných prostriedkov v situácii, že súd mal za to, že na posúdenie prejednávaných skutočností vymedzených v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania sú potrebné odborné znalosti. Zo záverov tohto znaleckého posudku (č. 26/2020) pritom jednoznačne vyplýva silný citový vzťah dieťaťa k obom rodičom, pričom obaja rodičia majú na zverenie dieťaťa do starostlivosti predpoklady. V prípade, že by dieťa bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti, znalkyňa konštatovala možný stret dvoch odlišných výchovných prístupov. Teda, zo záverov znaleckého dokazovania je predovšetkým jednoznačný silný pozitívny vzťah dieťaťa tak k matke, ako i k otcovi, ako i je zrejmé, že obaja rodičia majú predpoklady na zabezpečenie osobnej starostlivosti maloletého E.. I keď znalkyňa konštatovala možný konflikt dvoch výchovných prostredí ako možné negatívum pre výchovu a starostlivosť o maloletého E., v ktorom ohľade zrejme ani nezaujala jednoznačné stanovisko k otázke zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (ktorú starostlivosť však ani nevylúčila), v komplexe všetkých ďalších vykonaných dôkazov v konaní jednak nemožno konštatovať to, že by súd prvej inštancie nerešpektoval závery znaleckého dokazovania, ako ani nemožno prijať záver o tom, že by súd výlučne vychádzal len z vyjadrenia maloletého dieťaťa, tak ako namietala matka, ale starostlivo prihliadol na všetky dôkazy vykonané v konaní, ktoré následne vyhodnotil správne.

17. Matka ďalej poukázala na prirodzene problematickú komunikáciu s otcom dieťaťa ako ďalší významný faktor vylučujúci zabezpečovanie striedavej osobnej starostlivosti rodičov v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. V tomto ohľade je treba súhlasiť s konštatovaním súdu prvej inštancie, že je iluzórne očakávať bezchybnú a bezproblémovú komunikáciu rodičov, tzv. akýsi ideálny stav komunikácie, z hľadiska zabezpečovania výchovy a starostlivosti o dieťa oboma rodičmi, avšak na druhej strane i podľa názoru odvolacieho súdu obaja rodičia disponujú potenciálom na to, aby sa o čo najkvalitnejšiu formu komunikácie snažili, pretože pokiaľ obaja sledujú výlučne najlepší záujem dieťaťa, o čom odvolací súd nemá pochybnosti, takáto ich snaha by mala byť pre oboch z nich prioritnou pre to, aby v živote maloletého E. bola zabezpečená čo najideálnejšia rovnováha a harmónia. Na snahu matky popierať kvalitu vzájomnej komunikácie, s vylúčením jej zlepšenia i do budúcnosti, je možné prirodzene nahliadať i optikou jej účelového tvrdenia v priebehu konania, so snahou vylúčiť formu striedavej osobnej starostlivosti rodičov i s poukazom na nefunkčnosť tohto predpokladu pre jej nariadenie, pretože z vykonaného dokazovania niet pre odvolací súd pochyb pre prijatie záveru, že tak matka, ako i otec, napriek ich rozdielnym charakterovým vlastnostiam, disponujú dostatočným potenciálom na to, aby sledovali takú kvalitu vzájomnej komunikácie, ktorá bude pre potreby zabezpečovania potrieb dieťaťa v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov žiadúca.

18. K poukazu matky na to, že dieťa s otcom doposiaľ nezažilo bežný každodenný život, ale spravidla len hry a výlety, odvolací súd udáva, že bolo prirodzenou a logickou snahou otca vytvoriť počas obmedzenej doby realizácie styku so synom pre dieťa atraktívny program tak, aby spoločne strávený obmedzený čas využili čo najintenzívnejšie, a pokiaľ otec v čase takto tráveného času so synom realizoval množstvo aktivít pre syna (pre matku častokrát i v prehnanom rozsahu), takéto trávenie času nie je možné ani v dovedajšom rozsahu predpokladať v situácii, keď otec bude zabezpečovať nepretržitú starostlivosť o dieťa v trvaní jedného týždňa, pretože realizácia starostlivosti o dieťa v rámci každodenného života vrátane plnenia si povinností mu to prirodzene neumožní. Nie je dôvodné vytýkať snahu otca vytvoriť pre syna čo najatraktívnejší program v čase, keď so synom trávi obmedzený čas, a na druhej strane, ani nie je dôvodné „obávať sa“, že takýmto spôsobom bude otec naďalej tráviť všetok čas so synom, pretože zabezpečovanie každodenných povinností a starostlivosti o dieťa mu to neumožní.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v posúdení otázky zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov vykonal dostatočné dokazovanie tak, aby výsledky jeho dokazovania boli spoľahlivým podkladom pre prijatie správneho rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dôvodné spochybňovať ani v rozsahu nariadených intervalov striedania rodičov pri zabezpečovaní osobnej starostlivosti o dieťa, keď matka namietala, že súd nevykonal primerané dokazovanie za účelom zistenia najvhodnejšieho intervalu striedania dieťaťa, keď i podľa názoru odvolacieho súdu týždenný interval striedania dieťaťa je optimálnym riešením striedania, a to tak s ohľadom na vek maloletého dieťaťa, ako i odporúčenie znalkyne v prípade zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, a to bez ohľadu na samotné vyjadrenie dieťaťa o dĺžke pobytu u otca, keď realnosť predstavy dieťaťa o počte dní nie je možné verifikovať. Takto určený rozsah zabezpečovania striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa oboma rodičmi zabezpečí rovnomerné trávenie času oboma rodičmi i počas sviatkov v jednotlivých rokoch a ich prirodzené striedanie, v ktorom ohľade ani námietka matky na úpravu styku počas sviatkov nie je dôvodná (o úprave styku pritom nemožno hovoriť v prípade, ak je dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pretože upraviť styk s maloletým dieťaťom možno rodičovi, ktorému nie je maloleté dieťa zverené do starostlivosti).

20. Zhrňujúc potom vyššie uvedené, za situácie, že obaja rodičia spĺňajú predpoklady pre riadnu výchovu a starostlivosť maloletého E., keď súčasne obaja rodičia majú intenzívny vzťah s dieťaťom a aktívne sa podieľajú na jej výchove a rovnako maloletý má intenzívny vzťah k obom rodičom, potom len za situácie, že matka s takouto formou starostlivosti nesúhlasí, pričom svoj nesúhlas neopiera o žiadne právne opodstatnené dôvody, naopak, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že táto forma starostlivosti je v tomto prípade optimálnou formou, niet žiadneho opodstatneného dôvodu uzavrieť, že dieťa nie je vhodné zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, tak ako žiadala matka. Súd prvej inštancie tak správne postupoval pri zverení maloletého E. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výrokoch II., III., IV., V. a VI. ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. V napadnutom výroku o určení vyživovacej povinnosti otca na maloletého E. za čas od 07. 05. 2018 do 15. 06. 2021, ako i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania odvolací súd napadnutý rozsudok

súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca za uvedené obdobie rozhodnutie súdu prvej inštancie postráda akékoľvek relevantné odôvodnenie, čo dôvodne namietala i matka, a tak v tomto rozsahu nie je spôsobilé odvolacieho prieskumu. Súd prvej inštancie určil výšku vyživovacej povinnosti otca tak, ako si ju otec dovtedy plnil, bez toho, že by preskúmateľne vyhodnotil jeho schopnosti a možnosti v kontexte odôvodnených potrieb dieťaťa, keď rovnakou výškou výživného zaviazal prispievať otca i v situácii, ktorá je odlišná od obdobia do 15. 06. 2021, a síce v čase zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a v čase, keď je už matka v porovnaní s predošlým obdobím zaradená do pracovného procesu. Teda, z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné zistiť, prečo súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu maloletého E. v období od 07. 05. 2018 do 15. 06. 2021 výživným vo výške 100 eur, pretože v tomto rozsahu je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný, čo viedlo k postupu odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).